Hukuk Bölümü 1998/3 E., 1998/5 K.

- **AYNI MAHKEMENİN İLK VE YARGILAMANIN YENİLENMESİ İSTEMİ ÜZERİNE VERDİĞİ KARARLAR ARASINDA FARKLILIK BULUNMASI**
- **HÜKÜM UYUŞMAZLIĞI OLUŞMAMASI**
- **YARGILAMANIN YENİLENMESİ TALEBİ ÜZERİNE VERİLEN KARARIN ÖNCEKİ HÜKÜMDEN FARKLI OLMASI**

- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 1]
- 2247 S. UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAK... [Madde 24]
- 2577 S. İDARİ YARGILAMA USULÜ KANUNU [Madde 53]

"İçtihat Metni"

OLAY : 1) Davacı, TRT Diyarbakır Bölge Müdürlüğü Van İl Radyosu Müdürlüğünde aday spiker olarak görev yapmakta iken, adaylık süresi sonunda olumsuz sicil aldığı nedeniyle görevine son verilmesine ilişkin 26.4.1988 günlü Genel Müdürlük işleminin iptali istemiyle idare mahkemesine 6.7.1988 tarihinde dava açmıştır.

VAN İDARE MAHKEMESİ; 8.6.1989 gün ve E. 1988/169, K. 1989/240 sayı ile TRT Personel Yönetmeliğinin 54. maddesinde, adaylık süresi sonunda olumlu sicil almayanların Genel Müdürün onayı ile kurumla ilişiğinin kesileceği kuralına yer verildiği; hakkında idarece saptanan tutum ve davranışları nedeniyle davacının sicilinin olumsuz olarak değerlendirilmesinde ve bu nedenle kurumla ilişiğinin kesilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davayı reddetmiş; bu karar Danıştay Beşinci Dairesinin 24.1.1990 günlü, E. 1989/2329, K. 1990/106 sayılı kararıyla onanmak ve davacının kararın düzeltilmesi için yaptığı başvuru anılan Dairenin 29.1.1991 günlü, E. 1990/1001, K. 1991/76 sayılı kararıyla reddedilmek suretiyle kesinleşmiştir.

2) Davacı, idarenin yanlış bilgiler vererek yargıyı yanılttığını ileri sürerek yargılamanın yenilenmesi istemiyle 9.5.1994 tarihinde idare mahkemesine başvuruda bulunmuştur.

VAN İDARE MAHKEMESİ; 30.5.1994 gün ve E. 1994/228, K. 1994/297 sayı ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 53. maddesinde, yargılamanın yenilenmesi isteminin hangi hallerde kabul edileceğinin hükme bağlandığı; olayda davacının iddialarının anılan Yasa maddesinde aranılan şartları taşımadığının anlaşıldığı gerekçesiyle yargılamanın yenilenmesi yolundaki davacı isteminin reddine karar vermiş; bu karar, Danıştay Onikinci Dairesinin 24.12.1996 günlü, E. 1996/398, K. 1996/4291 sayılı kararıyla onanmış ve davacı tarafından kararın düzeltilmesi için başvuruda bulunulmuş ise de, Van İdare Mahkemesince 7.10.1997 gün ve E. 1994/228, K. 1994/297 sayı ile dava dilekçesine ilişkin posta giderinin 2577 sayılı Yasanın 48/6. maddesi gereğince 15 gün içinde ödenmesi gerektiği halde, Mahkeme Başkanı tarafından yazılı olarak bildirilmesine karşın verilen süre içinde ödenmediğinin anlaşıldığı nedeniyle kararın düzeltilmesi isteminde bulunulmamış sayılmasına karar verilmiş olup, bu suretle anılan karar kesinleşmiştir.

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNDEN İSTEK:

Davacı, 3817 sayılı Memurlar ile Diğer Kamu Görevlilerinin Disiplin Cezalarının Affı Hakkındaki Kanun gereğince görevine iade edilmesi için yaptığı başvurunun reddine ilişkin işlemin iptali ve anılan yasanın yürürlüğe girdiği 7.7.1992 tarihinden itibaren yoksun kaldığı tüm özlük ve parasal haklarının tazmini istemiyle açtığı dava (Ankara 5. İdare Mahkemesinin 23.8.1995 günlü, E. 1994/1161, K. 1995/514 sayılı kararıyla reddedilmiş olup, Danıştay Onikinci Dairesinin E. 1995/8500 sayısına kayıtlı temyiz başvurusu sonuçlanmamıştır.) sebebiyle davalı idarece verilen savunmada, adaylık süresi sonunda olumsuz sicil aldığı nedeniyle görevine son verildiğinden istemin 3817 sayılı Yasa kapsamında değerlendirilemeyeceğinin ileri sürüldüğünü; oysa, görevine son verilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açtığı dava sırasında davalı idarenin, kendisi hakkında saptanan disipline aykırı fiillerini gerekçe olarak gösterdiğini, çelişen bu savunmalarıyla idarenin yargıyı yanılttığını ortaya koyarak yargılamanın yenilenmesini istemiş ise de, bu başvurusunun 2577 sayılı Yasanın 53. maddesine uygun bulunmayarak reddedilmiş olmasının "adaylık süresinde başarısızlık nedeniyle göreve son verilmesi ile disiplin nedeniyle göreve son verilme arasında hiç bir fark olmadığı" anlamına gelen bir hüküm niteliğini taşıdığını; bu nedenle, görevine son verilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açtığı davanın reddi yolunda verilen Van İdare Mahkemesinin 8.6.1989 günlü, E. 1988/169, K. 1989/240 sayılı kararı ve bu kararı onayan Danıştay kararı ile yargılamanın yenilenmesi isteminin reddi yolundaki Van İdare Mahkemesinin 30.5.1994 günlü, E. 1994/228, K. 1994/297 sayılı kararı ve bu kararı onayan Danıştay kararı arasında hüküm uyuşmazlığı olduğunu öne sürmekte ve 2247 sayılı Yasanın 24. maddesi uyarınca giderilmesini istemektedir.

Davacı, olayla ilgili bilgi ve belgelere ilişkin ekler ile yukarıda belirtilen istemi içeren 9.1.1998 günlü dilekçesiyle Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün Selçuk Tüzün'ün Başkanlığında, Üyeler: O. Hulusi Mustafaoğlu, M. Salim Özer, Nursel Aymakoğlu, Zafer Kantarcıoğlu, Dr. Erol Alpar ve Ertuğrul Taka'nın katılımlarıyla yapılan 9.2.1998 günlü toplantısında, Raportör Hakim İsa Yeğenoğlu'nun Yasaya uygun bulunmayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Erdoğan Güneş ile Danıştay Savcısı Tülin Özdemir'in 2247 sayılı Yasanın 24. maddesine uygun bulunmayan başvurunun reddi gerektiğine ilişkin yazılı ve sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun 1. maddesinde, Uyuşmazlık Mahkemesinin, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ile görevlendirilmiş, adli, idari ve askeri yargı mercileri arasındaki görev ve hüküm uyuşmazlıklarını kesin olarak çözmeye yetkili ve bu Kanunla kurulup görev yapan bağımsız bir yüksek mahkeme olduğuna işaret edilmiş; 24 maddesinin 2592 sayılı Kanunla değişik birinci fıkrasında "1 inci maddede gösterilen yargı mercilerinden en az ikisi tarafından, görevle ilgili olmaksızın kesin olarak verilmiş veya kesinleşmiş, aynı konuya ve sebebe ilişkin, taraflarından en az biri aynı olan ve kararlar arasındaki çelişki yüzünden hakkın yerine getirilmesi olanaksız bulunan hallerde hüküm uyuşmazlığının varlığı kabul edilir." hükmüne yer verilmiş bulunmaktadır.

Anılan hükümlere göre, hüküm uyuşmazlığının varlığı için: 24. maddede sayılan diğer koşulların yanısıra ve öncelikle, uyuşmazlık yaratan hükümlerin adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisi tarafından verilmiş olması gerekmektedir.

Olayda ise, hüküm uyuşmazlığına neden olduğu ileri sürülen kararların, yalnızca idari yargı düzenine dahil mahkemece verilen bir karar ile bu karara karşı yasal başvuru yollarından biri olan yargılamanın yenilenmesi istemi üzerine yine aynı mahkemece verilen karara ilişkin bulunduğu; dolayısıyla ortada, 1. maddede gösterilen farklı yargı düzenlerine dahil en az iki mahkeme tarafından verilmiş kararlar bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Belirtilen duruma göreve olayda 2247 sayılı Yasanın 2592 sayılı Yasa ile değişik 24. maddesinde hüküm uyuşmazlığının varlığı için

öngörülen "kararların adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisi tarafından verilmiş olması" koşulunun gerçekleşmemiş olması karşısında, 1. ve 24. maddeye uygun bulunmayan başvurunun reddi gerekmektedir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasanın 1. maddesinde gösterilen farklı yargı mercilerine dahil en az iki mahkeme yerine yalnızca İdare Mahkemesince verilen kesinleşmiş ve görevle ilgili olmayan kararlar arasında, aynı Yasanın değişik 24. maddesinde hüküm uyuşmazlığının varlığı için öngörülen koşullar gerçekleşmediğinden başvurunun anılan 1. ve 24. maddeler uyarınca reddine, 9.2.1998 gününde kesin olarak oybirliğiyle karar verildi